

 Senere ændringer til forskriften Ændrer i/ophæver[Se detaljeret overblik](#)[BKI nr 20 af 11/06/1953](#) Yderligere dokumenter

Beretninger fra ombudsmanden, der anvender denne retsforskrift

GÆLDENDE

Redaktionel note

BEK nr 127 af 10/10/1996

BEK nr 46 af 03/04/1975

(* 1) Andre landes tiltrædelse:

BKI nr 17 af 17/02/1965

Udenrigsministeriet

Yderligere oplysninger >

Bekendtgørelse af protokol nr. 4 til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. (* 1)

I henhold til kgl. resolution af 4. september 1964 har Danmark ratificeret den i Strasbourg den 16. september 1963 undertegnede protokol nr. 4 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. Jfr. udenrigsministeriets bekendtgørelser nr. 20 af 11. juni 1953 og nr. 67 af 23. november 1964 vedrørende protokol nr. 2 og nr. 3 til samme konvention, Lovtidende C.

Protokollens ordlyd er som følger:

Oversættelse.

Protokol nr. 4

til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, ved hvilken der sikres visse rettigheder og frihedsrettigheder ud over de i konventionen og i protokol nr. 1 til denne indeholdte bestemmelser.

De underskrivende regeringer, der er medlemmer af Europarådet, er i *beslutning* om at tage skridt til at sikre en kollektiv gennemførelse af visse rettigheder og frihedsrettigheder ud over dem, som allerede er omfattet af afsnit 1 i den i Rom den 4. november 1950 undertegnede konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (i det følgende omtalt som »konventionen«) og artikel 1-3 i den i Paris den 20. marts 1952 undertegnede protokol nr. 1 til denne konvention

blevet enige om følgende:

Artikel 1

Ingen må berøves sin frihed alene på grund af manglende evne til at opfylde en kontraktmæssig forpligtelse.

Artikel 2

1. Enhver, der retsmæssigt opholder sig på en stats territorium, har inden for dette territorium ret til bevægelsesfrihed og til frit at vælge sit opholdssted.

2. Enhver har frihed til at forlade et hvilket som helst land, herunder sit eget.

3. Udøvelsen af disse rettigheder skal ikke være underkastet andre begrænsninger end sådanne, som er i overensstemmelse med loven, og som i et demokratisk samfund er nødvendige af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige tryghed, for at opretholde *ordre public*, for at forebygge forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og frihedsrettigheder.

4. De i stk. 1 nævnte rettigheder kan endvidere inden for særlige områder underkastes restriktioner, som er indført ved lov, og som i et demokratisk samfund tjener almenvellet.

Artikel 3

1. Ingen kan hverken ved individuelle eller ved kollektive foranstaltninger udvises af et territorium tilhørende den stat, i hvilken han er statsborger.

2. Ingen kan berøves retten til indrejse i den stat, i hvilken han er statsborger.

Artikel 4

Kollektiv udvisning af udlændinge er forbudt.

Artikel 5

1. Enhver af de høje kontraherende parter kan ved nærværende protokols undertegnelse eller ratifikation eller når som helst derefter til Europarådets generalsekretær afgive en erklæring om, i hvilket omfang den forpligter sig til at anvende denne protokols bestemmelser inden for de af den pågældende stat angivne territorier, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig.

2. Enhver af de høje kontraherende parter, der har afgivet en erklæring i henhold til foregående stk., kan fra tid til anden afgive en yderligere erklæring, hvorved betingelserne i en tidligere erklæring ændres, eller anvendelsen af protokollens bestemmelser bringes til ophør for ethvert territoriums vedkommende.

3. En erklæring, der er afgivet i overensstemmelse med denne artikel, skal betragtes som værende afgivet i overensstemmelse med konventionens artikel 63, stk. 1.

4. Et under en stat hørende territorium, på hvilket denne protokol finder anvendelse i henhold til ratifikation eller godkendelse, så vel som ethvert territorium, på hvilket denne protokol finder anvendelse i henhold til en af vedkommende stat i henhold til denne artikel afgiven erklæring, skal betragtes som et særskilt territorium for så vidt angår de i artikel 2 og 3 indeholdte henvisninger til en stats territorium.

Artikel 6

1. De høje kontraherende parter betragter bestemmelserne i protokollens artikler 1-5 som tillægsartikler til konventionen, og alle konventionens bestemmelser skal anvendes i overensstemmelse hermed.

2. Ikke desto mindre kan retten til individuel regres, anerkendt ved en i henhold til konventionens artikel 25 afgivet erklæring eller anerkendelse af Domstolens bindende kompetence ved en erklæring afgivet i henhold til konventionens artikel 46, ikke bringes til anvendelse i forbindelse med denne protokol, medmindre vedkommende høje kontraherende part har afgivet en erklæring, hvorved sådan ret eller sådan kompetence anerkendes for så vidt angår samtlige eller enkelte af protokollens artikler 1-4.

Artikler 7

1. Denne protokol er åben for undertegnelse af de af Europarådets medlemmer, der har undertegnet konventionen; den skal ratificeres samtidig med eller efter ratifikation af konventionen. Den træder i kraft, når fem ratifikationsinstrumenter er blevet deponeret. For så vidt angår en signatarmagt, der senere ratificerer protokollen, træder denne i kraft den dag, ratifikationsinstrumentet deponeres.

2. Ratifikationsinstrumenterne deponeres hos Europarådets generalsekretær, som meddeler samtlige medlemmer navnene på den, der har ratificeret protokollen.

Til bekræftelse heraf har de nedenstående, som er behørigt befuldmægtiget dertil, undertegnet denne protokol.

Udfærdiget i Strasbourg den 16. september 1963 på engelsk og fransk, således at begge tekster har samme gyldighed, i et enkelt eksemplar, som skal forblive deponeret i Europarådets arkiv. Generalsekretæren skal tilstille enhver stat, som har undertegnet protokollen, bekræftede genparter.

For Den østrigske Republiks regering:

Ved undertegnelsen af denne protokol har undertegnede på sin regerings vegne afgivet følgende erklæring:

Protokol nr. 4 undertegnes med det forbehold, at artikel 3 ikke skal finde anvendelse på bestemmelserne i loven af 3. april 1919, StGB1, nr. 209 om forvisning af huset Habsburg-Lorraine og konfiskation af dets ejendom, som anført i loven af 30. oktober 1919, StGB1, nr. 501 i Forbundsgrundloven af 4. juli 1963, GBG1, nr. 172.

H. Reichmann.

For Kongerigets Belgiens regering: *R. Coene.*

For Republikken Cyperns regering:

For Kongeriget Danmarks regering: *M. Warberg.*

For Den franske Republiks regering:

For Forbundsrepublikken Tysklands regering: *Felician Prill.*

For Kongeriget Grækenlands regering:

For Den islandske Republiks regering:

For den irlandske regering:

Ved undertegnelsen af denne protokol erklærer den irlandske regering:

Den i stk. 21 i beretningen fra ekspertkomiteen vedrørende nærværende protokol indeholdte henvisning til udlevering og bestemmelserne i protokollens artikel 3, stk. 1 omfatter tillige love, som hjemler fuldbyrdelse inden for en kontraherende parts territorium af arrestordrer, som er udstedt af en anden kontraherende parts myndigheder.

Brendan Dillon.

For Den italienske Republiks regering: *Allesandro Marieni.*

For Storhertugdømmet Luxembourgs regering: *Pierre Wurth.*

For Kongeriget Nederlandenes regering:

For Kongeriget Norges regering: *Knut Frydenling.*

For Kongeriget Sveriges regering: *K.G.Lagerfelt.*

For Den schweiziske Forbundsstats regering:

For Den tyrkiske Republiks regering:

For Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering: *I.F. Porter*

Danmarks ratifikationsinstrument blev under 30. september 1964 deponeret hos Europarådets generalsekretær. Samtidig blev der i henhold til protokollens artikel 6, stk. 2 afgivet erklæring om, at såvel den i henhold til konventionens artikel 25 meddelte anerkendelse af den europæiske menneskerettighedskommissions kompetence til at modtage klager fra enkeltpersoner som anerkendelsen i henhold til konventionens artikel 46 af menneskerettighedsdomstolens kompetence også skal omfatte protokollemes artikler 1-4. Anerkendelsen sker i begge tilfælde for tiden indtil 6. april 1967.

I henhold til protokollens artikel 7, stk. 1. 1 træder denne i kraft, når fem ratifikationsinstrumenter er blevet deponeret.

Foruden Danmark har Norge og Sverige ratificeret protokollen. Sveriges ratifikationsinstrument angiver, at den af Sverige allerede afgivne erklæring i medfør af konventionens artikel 25, ifølge hvilken den europæiske menneskerettighedskommissions kompetence til at modtage klager fra enkeltpersoner anerkendes, også skal omfatte de i protokollens artikler 1-4 nævnte rettigheder og frihedsrettigheder.

Udenrigsministeriet, den 17. februar 1965

Per Hækkerup.

Om

Retsinformation.dk er indgangen til det fælles statslige retsinformationssystem, der giver adgang til alle gældende love, bekendtgørelser og cirkulærer m.v. Der er også adgang til Folketingets dokumenter og beretninger fra Folketingets Ombudsmand. På retsinformation.dk anvendes der ikke cookies.

Besøg også

Vælg site

[Om Retsinformation](#) | [Kontakt](#) | [FAQ](#) | [Om ELI](#) | [API](#) | [Tilgængelighedserklæring](#)